

ພຣະທຳດານີເອນ - ເລກທີສາມສິບເຈັດ

ການຟື້ນຟູຄວາມຈິງດັ່ງເດີມຄືນມາ: ການເປີດເຜີຍຄວາມຝັນຂອງ William Miller
ແລະການຟື້ນຄືນມາອີກຂອງຄຳພະຍາກອນໃນວາລະສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger
2024-01-01

ຄວາມຝັນຂອງ William Miller ໄດ້ຖືກບັນຈຸໄວ້ໃນປຶ້ມ Early Writings ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງຢູ່ໃຕ້ການວິເຄາະ
ແລະ ການນຳໃຊ້ໃນທາງຄຳພະຍາກອນແບບດຽວກັນ
ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງກະທຳໂດຍນັກສຶກສາຜູ້ສະແດງຫາການແບ່ງແຍກພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄວາມຈິງຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
ຕະຫຼອດຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ Future for America ໄດ້ນຳສະເໜີຄວາມຝັນນີ້ຫຼາຍຄັ້ງ, ແຕ່ໃນທີ່ນີ້
ພວກເຮົາກຳລັງນຳມັນເຂົ້າສູ່ການສຶກສາເລື່ອງ "ຄວາມຮູ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ," ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປີດອອກໃນ "ເວລາສຸດທ້າຍ"
ໃນປີ 1798. ຄວາມຝັນນີ້ກ່າວເຖິງປະຫວັດຂອງຂ່າວສານທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນນັ້ນ.
ມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນສາຍເຊື່ອມລະຫວ່າງຂະບວນການຂອງຂ່າວສານທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທີສາມ.

ຄວາມຝັນຂອງ William Miller ໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງພາລະກົດຂອງທ່ານ,
ແລະພາລະກົດນັ້ນໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ວ່າໜ້າໂດຍພາລະກົດຂອງ Moses ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງ Israel
ໃນສະໄໝບູຮານ. ການສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງຄວາມຝັນຂອງ Miller ໃນວັນສຸດທ້າຍ
ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ວ່າໜ້າໂດຍພາລະກົດຂອງ Christ ໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງ Israel ໃນສະໄໝບູຮານ.
ພາລະກົດທີ່ Christ ໄດ້ກະທຳໃຫ້ສຳເລັດໃນຕອນທ້າຍຂອງ Israel ໃນສະໄໝບູຮານ
ເປັນຕົວແທນຂອງພາລະກົດທີ່ Christ ກະທຳໃຫ້ສຳເລັດໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງ Israel ຝ່າຍວິນຍານ.
ໃນຄວາມຝັນຂອງ Miller ພາລະກົດທີ່ສຳເລັດໃນວັນສຸດທ້າຍນັ້ນ ຖືກສະແດງວ່າໄດ້ຖືກກະທຳໂດຍ "Dirt
Brush Man". ການຮັບຮູ້ຄວາມຝັນຂອງ Miller ວ່າເປັນຄຳພະຍາກອນເຖິງການສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງ
Midnight Cry ໃນວັນສຸດທ້າຍ ເປັນສິ່ງຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງ. ແລະກໍເປັນສິ່ງຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງເຊັ່ນກັນ
ທີ່ຈະຮັບຮູ້ວ່າພາລະກົດຂອງ Christ ສຳລັບ Israel ໃນສະໄໝບູຮານໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງພວກເຮົາ
ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງພາລະກົດຂອງ "Dirt Brush Man" ໃນຄວາມຝັນຂອງ Miller.

ອົງປະກອບໜຶ່ງໃນພຣະກົດຂອງພຣະຄຣິດທີ່ຄວນສັງເກດໄວ້ຄື
ພຣະອົງບໍ່ແຕ່ໄດ້ເປີດຜະນຶກຄວາມຈິງທີ່ຖືກຜັງໄວ້ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງໂມເຊດຳນັ້ນ,
ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນພຣະຄຣິດຍັງໄດ້ຂະຫຍາຍຄວາມຈິງດັ່ງເດີມເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ເດັ່ນຂຶ້ນອີກດ້ວຍ.
ໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ວາງແບບຢ່າງໄວວ່າ ເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າທຳໃຫ້ຄວາມຝັນຂອງ Miller
ສຳເລັດໃນວາລະສຸດທ້າຍ, ຄວາມຈິງທີ່ຖືກສະຖາປະນາຜ່ານພາລະກົດຂອງ Miller
ຈະຖືກຂະຫຍາຍໃຫ້ໄກກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈເດີມຂອງມັນ.

"ໃນສະໄໝຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດ,
ພວກຢິວໄດ້ປົກຄຸມອັນມະນີອັນລ້ຳຄ່າແຫ່ງຄວາມຈິງໄວ້ດ້ວຍກອງຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງຈຸຣົດປະເພນີ ແລະ
ນິທານເລົ່າລື ຈົນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະແຍກອອກໄດ້ວ່າສິ່ງໃດແທ້ ແລະ ສິ່ງໃດບໍ່ແມ່ນ.
ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອກຳຈັດກອງຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງຄວາມມຸງມາຍ ແລະ
ຄວາມຜິດພາດທີ່ຖືໄວ້ມາດົນນານ, ແລະ
ເພື່ອຈັດວາງອັນມະນີແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນກອບແຫ່ງຄວາມຈິງ.
ຖ້າບັດນີ້ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດຈະສະເດັດມາຫາພວກເຮົາດັ່ງທີ່ພຣະອົງເຄີຍສະເດັດມາຫາພວກຢິວ,
ພຣະອົງຈະຊົງກະທຳຢ່າງໃດ? ພຣະອົງຈະຕ້ອງຊົງກະທຳພຣະກົດທີ່ຄ້າຍຄືກັນ
ໃນການກຳຈັດກອງຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງຈຸຣົດປະເພນີ ແລະ ພິທີກຳ.

ພວກຍົວຖືກລົບກວນໃຈຢ່າງຫຼາຍເມື່ອພຣະອົງຊົງກະທຳພຣະກິດນີ້.
ພວກເຂົາໄດ້ສູນເສຍການເຫັນແກ່ຄວາມຈິງດັ່ງເດີມຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ພຣະຄຣິດໄດ້ນຳຄວາມຈິງນັ້ນກັບຄືນມາໃຫ້ບຸກຄົນອີກ. ນີ້ແມ່ນພາລະກິດຂອງພວກເຮົາ
ທີ່ຈະປົດປ່ອຍຄວາມຈິງອັນລຳຄ່າຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກຄວາມງົມງາຍ ແລະ ຄວາມຜິດພາດ.
ພຣະກິດໃນຂ່າວປະເສີດອັນໃຫຍ່ຫຼວງພຽງໃດທີ່ໄດ້ຖືກຝາກໄວ້ແກ່ພວກເຮົາ!" Review and Herald,
June 4, 1889.

ໃນທຸກມື້ ບຸລຸດຜູ້ໃຊ້ແບງຂັດຜຸ່ນ (ພຣະຄຣິດ) ກຳລັງກະທຳ
“ພຣະລາຊະກິດອັນຄ້າຍຄືກັນໃນການກວາດລ້າງກອງຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງປະເພນີແລະພິກິກຳ”
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ສົ່ງໃຈແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ (ພຣະຄຣິດ) ໄດ້ກະທຳໃນສະໄໝຂອງຊາວຢິວ. ໃນຄວາມຜັນຂອງ
Miller, ເພັດພອຍອັນລຳຄ່າແຫ່ງຄວາມຈິງ ຊົງຖືກຈັດວາງຢ່າງສົມບູນໃນຫົບແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍກອງຂີ້ເຫຍື້ອແລະເພັດພອຍປອມ.
ເພັດພອຍເຫຼົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງຖືກນຳອອກມາຈາກກອງຂີ້ເຫຍື້ອ
ແລະນຳກັບໄປວາງໄວ້ໃນຫົບໃຫຍ່ກວ່າແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນຂອງວັນສຸດທ້າຍ, ເພາະວ່າເມື່ອ Miller
ເບິ່ງເພັດພອຍທີ່ໄດ້ຮັບການຟື້ນຄືນໃນຫົບໃຫຍ່ນັ້ນ ລາວ “ຮ້ອງອອກດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຢ່າງຫາທືສຸດບໍ່ໄດ້,
ແລະສຽງຮ້ອງນັ້ນໄດ້ບັງ” ລາວຂຶ້ນ. ຄວາມຜັນຂອງ Miller ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 1847,
ສາມປີຫຼັງຈາກສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນຂອງທຸດອົງທຳອິດ, ດັ່ງນັ້ນ ການຕົ້ນຂຶ້ນຂອງລາວໃນຄວາມຜັນ
ຈຶ່ງແມ່ນສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນຂອງວັນສຸດທ້າຍ. ສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນນັ້ນ ຖືກປະກາດໂດຍພະຍານສອງຄົນ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເລກິທຊິດສັງຫານ ແລະໄດ້ນຳອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນເປັນເວລາສາມມື້ຄົງ,
ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຖືກຮອບຮວມຂຶ້ນເປັນອັນໜຶ່ງ
ແລ້ວຖືກນຳໃຫ້ກັບມືຊີວິດຂຶ້ນໃນຫຸບເຂົ້າແຫ່ງກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວ ແລະຈາກນັ້ນຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍ.
ຄວາມຜັນຂອງ Miller ໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດໃນຖະໜົນນັ້ນ ແລະໃນຫຸບເຂົ້າດຽວກັນນັ້ນ ທີ່ລາວໄດ້ລະບຸວ່າເປັນ
“ຫ້ອງຂອງລາວ”.

ໃນປະຫວັດຂອງຂະບວນການມືນເລີ້ຣດ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ມືນເລີ້ຣດສະຖາປະນາຄວາມຈິງເດີມຂອງລັດທິແອດເວັນຕົດ,
ແຕ່ຄວາມຜັນຂອງລາວໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກຜົງກັບໄວ້.
ປະກົດການແຫ່ງການກຳຈັດເສດສົງປົກຄຸມຈາກປະເພນີແລະຈາລຶດນີ້
ແມ່ນສົ່ງທິພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງກະທຳໃນຕອນທ້າຍຂອງອົດສະຣາເອນໂບຣານ, ແລະໂດຍການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ຊົງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການສຳເລັດສົມບູນໃນຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງຄວາມຜັນຂອງວິນລຽມ
ມືນເລີ້ຣດ.

ຊາວຢິວໄດ້ສູນເສຍການເຫັນແຈ້ງໃນ “ຄວາມຈິງດັ່ງເດີມຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ພຣະຄຣິດໄດ້ນຳມັນກັບຄືນມາໃຫ້ເຫັນອີກ,” ແລະໄດ້ລະບຸວ່າພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງເປັນ
“ວຽກງານຂອງພວກເຮົາ.” ວຽກງານຂອງພວກເຮົາຄື
“ເພື່ອປົດປ່ອຍຄວາມຈິງອັນລຳຄ່າຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກຄວາມງົມງາຍ ແລະ ຄວາມຜິດພາດ.”
ຄວາມຜັນຂອງ William Miller ລະບຸເຖິງການຄົ້ນພົບ, ການນຳສະເໜີແລະ ການປະຕິເສດ,
ແລະການຟື້ນຟູຄືນມາຂອງຄວາມຈິງດັ່ງເດີມ. ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸວຽກງານແຫ່ງການຟື້ນຟູນັ້ນ,
ພຣະຄຣິດໄດ້ຈັດວາງຄວາມຈິງໄວ້ໃນ “ໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງ.” “ໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງ” ສຳລັບ William
Miller ແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວກ່ຽວກັບສອງອຳນາດທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບົາມາ ຄື ລັດທິນອກສາສະໜາ ແລະ
ລັດທິສັນຕະບາບາ. ໃນວັນສຸດທ້າຍ “ໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງ” ແມ່ນສາມອຳນາດທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບົາມາ ຄື
ມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ, ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ.

“ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາໃນໂລກເພື່ອຊົງສະແດງສາສະໜາອັນແທ້ຈິງເປັນແບບຢ່າງ
ແລະເພື່ອຍົກສູງຫຼັກການຕ່າງໆທີ່ຄວນຈະຄອບຄອງຫົວໃຈແລະການກະທຳຂອງມະນຸດ, ຄວາມເທັດໄດ້ຟັງຮາກເລິກຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຄີຍໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຫຼວງຫຼາຍເສຍຈົນພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈແສງສະຫວ່າງນັ້ນ
ອີກຕື່ມ ແລະບໍ່ມີໃຈທີ່ຈະຍອມປະຖົມປະເພນີເພື່ອຮັບເອົາຄວາມຈິງ.
ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະອາຈານຈາກສະຫວັນ,
ພວກເຂົາໄດ້ຕອກພຣະຜູ້ເປັນອົງແຫ່ງພຣະສະຫງ່າລາສີໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັກສາຂະໜົບທຳນຽມແລະສັງປະດິດຄົດຂຶ້ນຂອງຕົນເອງໄວ້.
ຈົດວິນຍານອັນດຽວກັນນັ້ນຖືກສະແດງອອກໃນໂລກທຸກວັນນີ້. ມະນຸດບໍ່ປາຖະໜາທີ່ຈະສືບສວນຄວາມຈິງ,
ເກງວ່າປະເພນີຂອງຕົນຈະຖືກລົບກວນ ແລະລະບຽບແບບໃໝ່ແຫ່ງສິ່ງຕ່າງໆຈະຖືກນຳເຂົ້າມາ.
ໃນມະນຸດຊາດນັ້ນມີເນວໃນມັນອັນຄົງຢູ່ທີ່ຈະຜິດພາດ,
ແລະມະນຸດໂດຍທຳມະຊາດກໍ່ມັກຈະຍົກຍ້ອງແນວຄິດແລະຄວາມຮູ້ຂອງມະນຸດຢ່າງສູງສົງ,
ໃນຂະນະທີ່ສົງອັນຊົງພຣະເຈົ້າແລະເປັນນິລັນດອນນັ້ນບໍ່ຖືກມອງເຫັນ ຫຼືບໍ່ຖືກເຫັນຄຸນຄ່າ.” Counsels on
Sabbath School Work, 47.

ຖ້າຫາກວ່າພຣະຄຣິດສະເດັດມາສູ່ໂລກໃນວັນນີ້ ພຣະອົງຈະພົບ “ຈົດວິນຍານອັນດຽວກັນນັ້ນ”
ແຫ່ງການຍົກຍ້ອງແນວຄິດແລະຄວາມຮູ້ຂອງມະນຸດ ຊຶ່ງໄດ້ນຳເອົາປະເພນີມາແທນທີ່ຄວາມຈິງ.
ໃນຄວາມຝັນຂອງມົນເລີໃນວັນສຸດທ້າຍ ພຣະຄຣິດສະເດັດມາໃນຖານະຊາຍຖືແບງບັດຝຸ່ນ
ເພື່ອສຳເລັດພາລະກິດອັນດຽວກັນນັ້ນ. ເມື່ອພາລະກິດຂອງພຣະອົງໃນຖານະຊາຍຖືແບງບັດຝຸ່ນໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ
ເພັດພອຍດັງເດີມຈະສ່ອງປະກາຍສະຫວ່າງຍົກກວ່າດວງອາທິດສົບເທົ່າ ໃນຖານະເພຍານທັງສອງ
ຊົງມົນເລີເປັນຕົວແທນ ຕົນຂຶ້ນເມື່ອໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງແຫ່ງການປະກາດອັນດັງກ້ອງ.

ກອບແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ Miller
ແມ່ນໂຄງສ້າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງອຳນາດທັງສອງທຶນຳມາຊົງຄວາມຮ້າງເບົາ,
ແລະກອບແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ Future for America
ແມ່ນໂຄງສ້າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງອຳນາດທັງສາມທຶນຳມາຊົງຄວາມຮ້າງເບົາ. “ກະແຈ”
ທີ່ຖືກຕິດຢູ່ກັບຫົບນັ້ນ ແມ່ນວິທີການສະເພາະທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ ແລະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ Miller,
ແລະຕ່ຳຈາກນັ້ນແກ່ Future for America.

“ກຸນແຈແຫ່ງຄວາມຮູ້ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກເອົາໄປໂດຍຜູ້ທີ່ຄວນຈະຖືມັນໄວ້ເພື່ອໄຂຄັງຂຸມຊັບແຫ່ງພຣະບັນຍາໃນພຣະຄຳພີພຣະສັນຍາເດີມ. ບັນດາຮັບປື້ມແລະ
ຄູອາຈານໄດ້ບັດອານາຈັກແຫ່ງສະຫວັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າຄົນຍາກຈົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ
ປະພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ພິນາດ. ໃນການຕັດສະແດງຂອງພຣະອົງ
ພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ນຳເອົາຫຼາຍສິ່ງມາວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາໃນຄາວດຽວ
ເພາະເກງວ່າຈະທຳໃຫ້ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາສັບສົນ. ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ທຸກປະເດັນແຈ້ງແຈ້ງ ແລະ
ແນ່ນອນ. ພຣະອົງບໍ່ຊົງດູໝືນການກ່າວຊຳຄວາມຈິງເກົ່າແລະຄົນເຄີຍໃນຄຳພະຍາກອນ
ຖ້າສົງນັ້ນຈະຮັບໃຊ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງໃນການບູກຝັງແນວຄວາມຄິດ.”

“ພຣະຄຣິດຊົງເປັນຜູ້ກຳເນີດແຫ່ງອັນມະນີແຫ່ງຄວາມຈິງອັນເກົ່າແກ່ທັງປວງ.
ໂດຍການກະທຳຂອງສັດຕູ ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກເຄືອນຍ້າຍອອກໄປຈາກບ່ອນເດີມຂອງມັນ.
ມັນໄດ້ຖືກຕັດຂາດອອກຈາກຕຳແໜ່ງອັນແທ້ຈິງຂອງຕົນ
ແລະຖືກນຳໄປວາງໄວ້ໃນກອບແຫ່ງຄວາມຜິດພາດ.
ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະຄຣິດຄືການຈັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງອີກຄັ້ງ
ແລະສະຖາປະນາອັນມະນີອັນລຳຄ່າເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ໃນກອບແຫ່ງຄວາມຈິງ. ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຈິງ
ຊົງພຣະອົງເອງໄດ້ປະທານໄວ້ເພື່ອອວຍພອນແກ່ໂລກ ໄດ້ຖືກຝັງກັບໄວ້ໂດຍການກະທຳຂອງຊາຕານ
ແລະເບິ່ງຄືດັ່ງວ່າໄດ້ສູນສົນໄປແລ້ວ. ພຣະຄຣິດໄດ້ກູ້ເອົາມັນອອກຈາກເສດຊາກແຫ່ງຄວາມຜິດພາດ

ປະທານພະລັງໃໝ່ອັນມີຊີວິດແກ່ມັນ ແລະຊົງບັນຊາໃຫມ່ມັນສ່ອງປະກາຍດຸດດັງແພດພອຍອັນລ້ຳຄ່າ ແລະດຳລົງຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງຕະຫຼອດໄປ.”

“ພຣະຄຣິດເອງສາມາດນຳໃຊ້ສັດຈະທັງຫຼາຍເກົ່າແກ່ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້
ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຢືນແມ່ນແຕ່ອະນຸພາກນ້ອຍທີ່ສຸດສ່ວນໃດໜຶ່ງ
ເພາະພຣະອົງເປັນຜູ້ກຳກຳເນີດສັດຈະທັງໝົດ.
ພຣະອົງໄດ້ປະທັບສັດຈະທັງໝົດໃນຈິດໃຈແລະຄວາມນິກົດຂອງແຕ່ລະຍຸກສະໄໝ,
ແລະເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາຢັ້ງໂລກຂອງພວກເຮົາ
ພຣະອົງໄດ້ຈັດລຽງແລະປຸກຊີວິດໃຫ້ແກ່ສັດຈະທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ກ້າຍເປັນສົງຄາມໄປແລ້ວ
ໂດຍທຳໃຫ້ມັນມີພະລັງບັງຄັບຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຊົນລັດໃນປະຈຸບັນ.
ພຣະເຢຊູຄຣິດນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຮິດອຳນາດໃນການກູ້ຮັດສັດຈະທັງຫຼາຍອອກຈາກກອງຂີ້ເຫຍື້ອ,
ແລະປະທານມັນແກ່ໂລກອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ດ້ວຍຄວາມສັດໃໝ່ແລະຮິດອຳນາດຫຼາຍກວ່າເດີມ.” Manuscript
Releases, volume 13, 240, 241.

ເປັນສົງຄາມທີ່ສົນໃຈທີ່ຈະສັງເກດໃນຂໍ້ຄວາມຕອນສຸດທ້າຍນັ້ນວ່າ
ກະແຈທຶພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງໃຊ້ໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ແມ່ນເພື່ອເປີດພຣະຄຳພີເດີມ.
ກະແຈແຫ່ງວິທີການຂອງ Miller ໄດ້ເປີດຫົບຂອງພຣະຄຳພີເດີມແລະພຣະຄຳພີໃໝ່, ແຕ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ
ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງຄວາມຝັນຂອງລາວ ຫົບນັ້ນມີຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າ. ກະແຈແຫ່ງວິທີການໃນວັນສຸດທ້າຍ
ບໍ່ພຽງແຕ່ເປີດພຣະຄຳພີເດີມແລະພຣະຄຳພີໃໝ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປີດ Spirit of Prophecy ອີກດ້ວຍ.
ການແກະຕາປະທັບຂອງ The Revelation of Jesus Christ ກ່ອນໜ້າການປິດແຫ່ງພຣະກະລຸນາເລກນ້ອຍ
ຖືກກະທຳໃຫ້ສຳເລັດໂດຍສົງຄາມແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ, ຜູ້ຊົງໃນຄວາມຝັນຂອງ Miller
ຖືກນຳສະເໜີເປັນຊາຍຜູ້ຖືແບງປັດຝຸ່ນ. ຊື່ສະເກີ White ລະບຸວ່າ
ວຽກງານຂອງຊາຍຜູ້ຖືແບງປັດຝຸ່ນເກີດຂຶ້ນກ່ອນໜ້າການປິດແຫ່ງພຣະກະລຸນາ.

“ໃນວັນທີ 26 ມັງກອນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານນິມົດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າອັນໜຶ່ງ
ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະຂໍລົງໂທດ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ບາງຄົນໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຊາ ແລະ ນັ້ງຫຸ້ນຢູ່;
ເປັນເໝືອນພຽງແຕ່ຕົ້ນຂຶ້ນພຽງເຄັ່ງໜຶ່ງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຕະຫຼົກເຖິງເວລາທີ່ບັດນິພົດເຮົາກຳລັງດຳລົງຢູ່;
ແລະ ວ່າ ‘ຜູ້ຊາຍ’ ຜູ້ຖື ‘ແບງກວາດຝຸ່ນ’ ໄດ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະ
ບາງຄົນກໍກຳລັງຢູ່ໃນອັນຕະລາຍທີ່ຈະຖືກກວາດພາໄປ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວົງວອນຕຳພຣະເຢຊູໃຫ້ຊົງຊ່ວຍພວກເຂົາ, ໃຫ້ຊົງໄວ້ຊີວິດພວກເຂົາອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແລະ
ໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນອັນຕະລາຍອັນນຳສະຫວັນຂອງຕົນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ດຽມພ້ອມ
ກ່ອນທີ່ຈະສາຍເກີນໄປຕະຫຼອດການ. ທູດສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ,
‘ຄວາມພິນາດກຳລັງມາດັງລົມໝູນອັນຮ້າຍແຮງ.’
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວົງວອນຕຳທູດສະຫວັນໃຫ້ເກີດຄວາມເມດຕາ ແລະ ໃຫ້ຊ່ວຍຜູ້ທີ່ຮັກໂລກນີ້, ແລະ
ຜູ້ພັນຕິດແໜ້ນກັບຊັບສິນຂອງຕົນ, ແລະ ບໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຕັດຂາດອອກຈາກສົງເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ
ສະລະມັນເພື່ອເລັ່ງບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວໃນເສັ້ນທາງຂອງພວກເຂົາ ໃຫ້ໄປລ້ຽງຝູງແກະທົ່ວໂຫຍ,
ຜູ້ຊົງກຳລັງພິນາດເພາະຂາດອາຫານຜ່າຍວິນຍານ.”

“ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈິດວິນຍານອັນນຳສົງສານກຳລັງຕາຍໄປເພາະຂາດຄວາມຈົງສຳລັບເວລານີ້,
ແລະບາງຄົນຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າເຊື່ອຄວາມຈົງນັ້ນກໍ່ບໍ່ອ່ອນໃຫ້ພວກເຂົາຕາຍໄປ
ໂດຍການຍັບຢັ້ງປັດໃຈອັນຈຳເປັນສຳລັບການດຳເນີນພະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ໄປ,
ພາບນັ້ນຊ່າງເຈັບປອດເຫຼືອເກີນ,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວົງວອນຕຳທູດສະຫວັນໃຫ້ນຳມັນອອກໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ
ເມື່ອພະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າຮຽກຮ້ອງຊັບສິນບາງສ່ວນຂອງພວກເຂົາ
ດັ່ງເຊັ່ນຊາຍໝູ່ຄົນນັ້ນທີ່ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູ [Matthew 19:16–22.]

ພວກເຂົາກໍໄດ້ຈາກໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າໂສກ; ແລະວ່າໃນໄມ່ຊ້າ
ພະຍາດລົງໃຫດອັນຖ້າໂຖມຈະຜ່ານມາເໝືອນພວກເຂົາ
ແລະກວາດເອົາຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາໄປໝົດສົ້ນ,
ແລ້ວໃນເວລານັ້ນກໍຈະສາຍເກີນໄປແລ້ວທີ່ຈະຖອຍຂອງຜ່າຍໂລກເປັນເຄື່ອງບູຊາ
ແລະສະສົມຊັບສົມບັດໄວ້ໃນສະຫວັນ." Review and Herald, April 1, 1850.

"ໄມ້ໄພ້ຍທີ່ຫຼຸດລົງ" ເປັນສັນຍະລັກຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາໃນໄວງນີ້,
ແລະວຽກງານຂອງຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນໃນຄວາມຝັນຂອງ Miller ນັ້ນ
ເກີດຂຶ້ນກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປິດລົງ. ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊຳລະຫ້ອງນັ້ນໃຫ້ສະອາດແລ້ວ
ພຣະອົງຈຶ່ງໂຍນເພັດພອຍກັບຄືນໃສ່ຫີນໃບໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ,
ແລະເພັດພອຍເຫຼົ່ານັ້ນກໍສ່ອງແສງເຈດີຈຳກວ່າດວງອາທິດສົບເທົ່າ. ດານເຮນ ແລະສາມຜູ້ຊອບທຳນັ້ນ
ຖືກພົບວ່າດຶກວ່າຄົນອື່ນສົບເທົ່າ.

ບັດນີ້ ເມື່ອຄົບກຳນົດວັນທັງຫລາຍທີ່ກະສັດໄດ້ຮັບສົ່ງໃຫ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າມານັ້ນ
ຫົວໜ້າຂັ້ນທີ່ໄດ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປຢູ່ຕຳພະພັກເນບູກາດເນັດຊາ. ແລະກະສັດໄດ້ຊົງສົນທະນາກັບພວກເຂົາ;
ແລະໃນບັນດາພວກເຂົາທັງໝົດ ບໍ່ພົບຜູ້ໃດຄືດານເຮນ, ຮານານຢາ, ມີຊາເອນ, ແລະອາຊາຣຢາ;
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຍື່ນຢູ່ຕຳພະກະສັດ. ແລະໃນທຸກເລື່ອງແຫ່ງສະຕິບັນຍາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ
ຊຶ່ງກະສັດໄດ້ຊົງສອບຖາມຈາກພວກເຂົາ ພຣະອົງກໍພົບວ່າພວກເຂົາດຶກວ່າພວກນັກຂອມແລະໂຫລາຈານທັງ
ງ່າຍໆທີ່ຢູ່ໃນອານາຈັກທັງໝົດຂອງພຣະອົງເຖິງສົບເທົ່າ. ດານເຮນ 1:18–20.

"ປາຍຂອງວັນທັງຫຼາຍ" ສຳລັບດານເຮນ ເປັນຕົວທົດສອບອັນຊື່ຂາດ ທີ່ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ພິພາກສາ,
ແລະຕົວທົດສອບນັ້ນເປັນແບບຢ່າງແທນກົດໝາຍວັນອາທິດໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ຄວາມຈິງດັ່ງເດີມແລະເປັນພື້ນຖານ ຈະສ່ອງແສງສະຫວ່າງຍິ່ງຂຶ້ນສົບເທົ່າ ເມື່ອຖືກຟື້ນຟູໃນວັນສຸດທ້າຍ
ກວ່າເມື່ອເວລາທີ່ພວກມັນໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະບັນດາຜູ້ມີບັນຍາຜູ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ຈະສ່ອງແສງສະຫວ່າງຍິ່ງຂຶ້ນສົບເທົ່າໃນໄລຍະຝັນຊ້າ, ຊຶ່ງເປັນການຊຳລະຄືນຂອງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນ.

"ທ່ານກຳລັງຖືວ່າການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງໄກເກີນໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າຝັນປາຍລະດູກຳລັງຈະມາ
ດັ່ງກັບ [ຢ່າງກະທັນຫັນເທົ່າກັບ] ສຽງຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄືນ, ແລະດ້ວຍລົດອຳນາດຫຼາຍກວ່າສົບເທົ່າ."
Spalding and Magan, 5.

ການຟື້ນຟູຄວາມຈິງເດີມນັ້ນ ສຳເລັດໄດ້ໃດຍການນຳໃຊ້ລະບຽບວິທີແຫ່ງຝັນປາຍລະດູ ຄື "ບັນທັດເທິງບັນທັດ."
ເມື່ອຖືກຟື້ນຟູແລ້ວ ຄວາມຈິງເດີມນັ້ນສ່ອງສະຫວ່າງ "ສົບເທົ່າ" ຍິ່ງກວ່າເມື່ອ Miller
ໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງມັນເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ບັນດາຜູ້ມີບັນຍາຜູ້ນຳໃຊ້ກະແຈແຫ່ງລະບຽບວິທີເພື່ອຟື້ນຟູຄວາມຈິງເດີມ
ຍ່ອມໄດ້ຮັບປະສົບການທີ່ "ດຶກວ່າສົບເທົ່າ" ກວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ກິນລະບຽບວິທີຂອງບາບີລນ.
ຜູ້ທີ່ຖືກກວາດພາໄປໂດຍຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນ ຄືບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍຶດຕິດກັບຂະນົບປະເພນີ ແລະ ຈາລິດປະເພນີ
ອັນໄດ້ປົກຄຸມຄວາມຈິງເດີມໄວ້ ແລະຜູ້ທີ່ຖືກຊຳລະກຳຈັດອອກໄປພ້ອມກັບຄວາມຜິດພາດແຫ່ງຂະນົບປະເພນີ
ແລະ ຈາລິດປະເພນີທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດຕິດນັ້ນ.

ຄຳສອນອັນເທັດເປັນຮູບເຄົາລົບ.

"ໃນການປະຕິເສດຄວາມຈິງ, ມະນຸດໄດ້ປະຕິເສດພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ປະທານຄວາມຈິງນັ້ນ.
ໃນການຢຽບຢຳພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ພວກເຂົາກໍໄດ້ປະຕິເສດສິດອຳນາດຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທານພຣະບັນຍັດ.
ການສ້າງຮູບເຄົາລົບຈາກຄຳສອນແລະທິດສະດີອັນເທັດທຽມ
ກໍເປັນໄປໄດ້ງ່າຍຟັງກັນກັບການບັນຮູບເຄົາລົບດ້ວຍໄມ້ຫຼີ້ນ." The Great Controversy, 584.

ຄຳປະກາດຕໍ່ເອຟຣາອິມທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການປົດສົນແຫ່ງໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບຂອງເອຟຣາອິມ ຍ້າງເນັ້ນຄວາມຈິງຂອງສິ່ງທີ່ຊາຍຜູ້ຖືແບງບົດຝຸນໄດ້ກະທຳເມື່ອລາວກວາດຝັນ.

ເອຟຣາອິມໄດ້ຕິດແນ່ນກັບຮູບເຄົາລົບ: ຈົ່ງບ່ອຍເຂົ້າໄວ້ຕາມລຳພັງ. ໂຮເຊອາ 4:17.

ທ່ານເປັນຢ່າງທີ່ທ່ານກິນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນກໍລະນີຂອງດານເດືອນ ແລະ ຊາຍຜູ້ມີຄຸນຄ່າສາມຄົນ. ຄວາມກັງວົນຂອງຊຸດເຕີໄວທ໌ ກ່ຽວກັບບັນດາຜູ້ທີ່ “ໂງ່ເຂົ້າ ແລະ ຊົມເຊົ້າ” ນັ້ນ ເປັນໄປໃນຄວາມສຳພັນກັບການຂາດການຕຽມພ້ອມຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການຂາດການຈຳແນກຂອງພວກເຂົາຕໍ່ຄວາມສຳຄັນຂອງ “ຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປະຈຸບັນ.” ຄວາມກັງວົນຂອງ ນາງເປັນການສະແດງອອກແຫ່ງຄວາມຫວັງໃຍຂອງພຣະຄຣິດຕໍ່ພວກຢົວຜູ້ອອກຫາເລື່ອງຈຸກຈິກໃນສະໄໝຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສູນເສຍສາຍຕາຈາກຄວາມຈິງດັ່ງເດີມໄປໂດຍສົນເຊີງ. ຄວາມຝັນຂອງມັນເລີ່ມໄດ້ຊັບອກເຖິງຈຸດສົນສຸດຂອງອິດສະຣາເອນຜ່າຍວິນຍານສະໄໝໃໝ່, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບໂດຍອິດສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນໃນສະໄໝບູຮານ.

“ພວກສະກຣິບ ແລະ ພວກຟາຣີສາຍອ້າງວ່າຕົນອະທິບາຍພຣະຄຳພີ, ແຕ່ພວກເຂົາອະທິບາຍມັນຕາມແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຕາມຂໍ້ມູນປະເພນີຂອງຕົນເອງ. ຂະບວນປະຕິບັດ ແລະ ຄຳສອນຫຼັກການຂອງພວກເຂົາ ນັບມື້ມີຢັ້ງເຂັ້ມງວດ ແລະ ຮຽກຮ້ອງຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນຄວາມໝາຍທາງວິນຍານຂອງມັນ, ພຣະວັດຈະນະອັນສັກສິດໄດ້ກາຍເປັນສຳລັບປະຊາຊົນດັ່ງໜັງສືທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້, ບົດກຳນົດຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາ.” Signs of the Times, May 17, 1905.

ຄວາມມືດມົນອັນເພີ່ມທະວີໄດ້ປົກຄຸມເໝືອນອາດເວັນຕົກແຫ່ງລາໂອດີເຊຍນັບແຕ່ປີ 1863 ເປັນຕົ້ນມາ, ແລະພຣະຄຳພີ ແລະ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້ກາຍເປັນສຳລັບພວກເຂົາດັ່ງປຶ້ມທີ່ຖືກຜະນຶກ. ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນຈະປົດລົງພຽງເລັກນ້ອຍ, ພຣະນິມົດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດຈະຖືກເປີດຜະນຶກ, ແລະມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນຕອນ ຊຶ່ງສົນສຸດລົງດ້ວຍການທີ່ບັນດາຜູ້ປະຕິເສດບ່ອນລະທັງຮູບເຄົາລົບແຫ່ງຂະນົບທຳນຽມ ແລະ ປະເພນີຂອງຕົນ ຈະຖືກກວາດລ້າງໄປໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້.

“ພວກເຮົາມີພຣະຜູ້ຖອ້ອນບໍ່ມີຂັບເຂດ, ແລະອັນລຳຄ້າພຽງໃດແດ່ນອັນມະນີແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ອັນມະນີອັນລຳຄ້າເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ໃນຕັກອາງຂີ້ເຫຍື້ອອັນມະຫາສານ, ຄືຂອງປະເພນີ, ຂອງຄຳສອນນອກລຸ້ນອອກທາງ, ຊຶ່ງຊາຕານເອງເປັນຜູ້ກໍ່ຂຶ້ນ. ອຸບາຍຂອງມັນກຳລັງທຳງານດ້ວຍອຳນາດອັນແປກປະຫຼາດເໝືອນຈິດໃຈຂອງມະນຸດ ເພື່ອໃຫ້ຄຸນຄ່າຂອງພຣະຄຣິດຖືກບັງບັດໄປຈາກຜູ້ທີ່ຊື່ອໃນພຣະອົງ. ສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າແລະຂອງມະນຸດໂດຍອິດສະລະກິດໃສ່ຜູ້ທີ່ອ້າງຕົນວ່າເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ຈົນກະທັ້ງກ່ຽວກັບຫຼາຍຄົນອາດກ່າວໄດ້ວ່າ, ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ເວລາແຫ່ງການຢູ່ມາຢາມຂອງພວກເຂົາ.” Review and Herald, August 16, 1898.

ຄວາມຝັນຂອງ Miller ສະແດງໃຫ້ເຫັນປະຫວັດຂອງການສະຖາປະນາ “ຄວາມຈິງດັ່ງເດີມ,” ການປະຕິເສດມັນໃນເວລາຕໍ່ມາ, ແລະຈາກນັ້ນການຟື້ນຟູຂອງມັນໃນທີ່ສຸດ. ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປົດລົງເລັກນ້ອຍ, “ຊາຍຜູ້ຖືແບງກວາດຝຸນ” ໄດ້ເຂົ້າມາໃນເຫດການນັ້ນ ແລະສະຖາປະນາຄວາມຈິງດັ່ງເດີມຂຶ້ນອີກຄັ້ງ, ແລະເຮັດໃຫ້ມັນສະຫວ່າງຢັ້ງຢືນ “ສິບເທົ່າ.” ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງປະຫວັດຂອງການຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ, ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນກ່ອນການຮ້ອງດັ່ງສົນຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ລາມໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ການຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນບຸກໃຫ້ພວກພຣະພົດພັນທັງຫລາຍຕົນຂຶ້ນ

ແລະແຍກພວກນາງອອກຈາກກັນລ່ວງໜ້າກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ດັ່ງທີ່ການຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄົນໄດ້ເກີດກ່ອນການເປີດຂອງການພິພາກສາໄຕ້ສວນໃນປະຫວັດຂອງ Millerite. ເມື່ອອັນຍະມະນີຖືກໂຍນກັບຄືນເຂົ້າໄປໃນຫົບທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ແລະໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູແລ້ວນັ້ນ, ກໍ່ສາຍເກີນໄປແລ້ວ, ເພາະເຫດການນັ້ນເກີດຂຶ້ນ “ຫຼັງຈາກ” ພື້ນໄດ້ຖືກກວາດຈົນສະອາດແລ້ວ.

“ຝຸ່ນລະອອງແລະຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງຄວາມຜິດພາດໄດ້ຟັງເພັດພອຍອັນລຳຄ່າແຫ່ງຄວາມຈິງໄວ້, ແຕ່ບັນດາຄົນງານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດຄົ້ນພົບຂຸມຊັບເຫຼົ່ານີ້ໄດ້, ເພື່ອວ່າຄົນນັ້ນຈະໄດ້ເບິ່ງພວກມັນດ້ວຍຄວາມປະຕິບັດໃຈແລະຄວາມພິສິດ. ບັນດາທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ຂ້າງຄົນງານຜູ້ຖອມຕົນ, ປະທານພຣະຄຸນແລະແສງສະຫວ່າງອັນມາຈາກສະຫວັນ, ແລະຄົນນັ້ນຈະຖືກນຳໃຫ້ອະທິຖານກັບດາວດິວວ່າ, ‘ຂໍເປີດຕາຂອງຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງອັນອັດສະຈັນໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.’ ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ຕະຫຼອດຫຼາຍຍຸກຫຼາຍສະໄໝບໍ່ເຄີຍຖືກເຫັນແລະບໍ່ເຄີຍຖືກໃສ່ໃຈ, ຈະສ່ອງປະກາຍອອກມາຈາກໜ້າຄຳພິພິຖືກສ່ອງໃຫ້ແຈ້ງແຫ່ງພຣະວັດຈະນະອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍໂດຍທົ່ວໄປທີ່ໄດ້ຍິນ, ປະຕິເສດ, ແລະຢຽບຢຳຄວາມຈິງລົງ, ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຫນັກຂຶ້ນອີກ; ແຕ່ ‘ບັນດາຜູ້ມີບັນຍາ,’ ຄືຜູ້ທີ່ສັດຊື່ຕົງທ່ຽງ, ຈະເຂົ້າໃຈ. ຫນັງສືນັ້ນໄດ້ເປີດອອກແລ້ວ, ແລະພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າເຖິງຈິດໃຈຂອງຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຈະຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອສຽງຮ້ອງອັນດັ່ງກ່າວຂອງທູດສະຫວັນຈາກສະຫວັນຜູ້ມາສົມທົບກັບທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມດັ່ງຂຶ້ນ, ຄົນນັ້ນຈະເກີນຂຶ້ນຈາກຄວາມມືນຊາທີ່ໄດ້ຄອບງຳໂລກມາຫຼາຍຍຸກຫຼາຍສະໄໝ, ແລະຈະເຫັນຄວາມງາມແລະຄຸນຄ່າຂອງຄວາມຈິງ.” Review and Herald, December 15, 1885.

“ພັນງ” ທີ່ຕົນຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງຝູງອົນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຢູ່ໃນບາບີລອນ, ເພາະວ່າ “ສຽງຮ້ອງດັ່ງ” ເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດມີຜົນບັງຄັບໃຊ້. ວຽກງານຂອງ “ຜູ້ຊາຍຖູດົນ” ໄດ້ດຳເນີນມາແລ້ວນັບແຕ່ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແລະຍັງທະວີຂຶ້ນອີກນັບແຕ່ເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023.

ອັກຄະສາວົກກ່າວວ່າ, “ພຣະຄຳພິພາກຕອນໄດ້ຊົງປະທານໂດຍການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນປະໂຫຍດສຳລັບຄຳສອນ, ສຳລັບການຕັກເຕືອນ, ສຳລັບການແກ້ໄຂ, ສຳລັບການອົບຮົມໃນຄວາມຊອບທຳ: ເພື່ອຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະສົມບູນພ້ອມ, ໄດ້ຖືກຕຽມພ້ອມຢ່າງຄົບຖ້ວນສຳລັບການດຶກປະການ.” ພຣະຄຳພີເປັນຜູ້ອະທິບາຍຕົນເອງ. ຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງຈະພິສູດວ່າເປັນກະແຈທີ່ຂະໜາດຕອນອື່ນໆ, ແລະດ້ວຍວິທີນີ້ ແສງສະຫວ່າງຈະສ່ອງລົງເທິງຄວາມໝາຍທີ່ຊ້ອນໄວ້ຂອງພຣະວັດຈະນະ. ໂດຍການບຽບທຽບຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆທີ່ກ່າວເຖິງເລື່ອງດຽວກັນ, ພິຈາລະນາຄວາມກ່ຽວເນື່ອງຂອງມັນໃນທຸກດ້ານ, ຄວາມໝາຍອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຳພີຈະປະຈັກແຈ້ງ.

“ຫລາຍຄົນຄິດວ່າ ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງປຶກສາຄຳອະທິບາຍພຣະຄຳພີ ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖືຈຸດເນີນວ່າ ບໍ່ຄວນສຶກສາຄຳອະທິບາຍເຫຼົ່ານັ້ນ; ແຕ່ຈະຕ້ອງໃຊ້ວິຈາລະນາຍາມຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເພື່ອຈະຄົ້ນພົບຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ ທ່າມກາງມວນຖ້ອຍຄຳຂອງມະນຸດອັນຫນ້າແຫນ້ນ. ຄຣິດຕະຈັກໄດ້ກະທຳສິ່ງໃດໄປແລ້ວນ້ອຍພຽງໃດ, ໃນຖານະເປັນອົງຄະນະທີ່ປະກາດຕົນວ່າເຊື່ອພຣະຄຳພີ, ໃນການແກ້ບຮອບຮວມອັນມະນີອັນກະຈັດກະຈາຍແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ເປັນສາຍໂສ້ແຫ່ງຄວາມຈິງອັນສົມບູນສາຍດຽວ! ອັນມະນີແຫ່ງຄວາມຈິງບໍ່ໄດ້ນອນຢູ່ເທິງຜົວໜ້າ ດັ່ງທີ່ຫລາຍຄົນຄາດຄິດ. ຜູ້ນຳທາງຄວາມຄິດອັນສູງສຸດໃນພັນທະມິດແຫ່ງຄວາມຊົ່ວ ກຳລັງປະກອບການຢູ່ເປັນນິດ ເພື່ອເປີດບັງຄວາມຈິງໄວ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກສາຍຕາ, ແລະນຳເອົາທັດສະນະຂອງບຸກຄົນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ມາຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງເດັ່ນຊັດ.

ສັດຕູກຳລັງກະທຳທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນອຳນາດຂອງມັນ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຈາກສະຫວັນມີດິມວົງຜ່ານຂະບວນການສຶກສາ;
ເພາະມັນບໍ່ປະສົງໃຫ້ມະນຸດໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ກ່າວວ່າ, 'ນີ້ແຫລະແຜນທາງ,
ຈົ່ງດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ.'"

"ອັນມະນີແຫ່ງຄວາມຈິງນອນກະຈັດກະຈາຍຢູ່ທຸກທິດແຫ່ງການສຳແດງພຣະທັດ;
ແຕ່ມັນໄດ້ຖືກຜັງກັບໄວ້ໃຕ້ປະເພນີຂອງມະນຸດ, ໃຕ້ຄຳກ່າວແລະຄຳບັນຊາຂອງມະນຸດ,
ແລະພຣະບັນຍາທິມາຈາກສະຫວັນກໍໄດ້ຖືກເມີນເສຍໄປເກືອບສິ້ນເຊີງ;
ເພາະຊາຕານໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການເຮັດໃຫ້ໂລກເຊື່ອວ່າ
ຖ້ອຍຄຳແລະຜົນງານຂອງມະນຸດເປັນສິ່ງສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ,
ພຣະຜູ້ຊົງສ້າງໂລກທັງຫລາຍ, ດ້ວຍລາຄາອັນຫຼາຍໆໆໄດ້ໄດ້ປະທານຂ່າວປະເສີດແກ່ໂລກ.
ໂດຍຜ່ານຕົວແທນແຫ່ງພຣະເຈົ້ານີ້, ນ້ຳພອນປົຕິຍິນດີແລະຊົນໃຈ
ແຫ່ງການປອບໂຍນຈາກສະຫວັນແລະການໝູນໃຈອັນຖາວອນ
ໄດ້ຖືກເປີດອອກສຳລັບບັນດາຜູ້ທີ່ຈະມາຫານ້ຳພູແຫ່ງຊີວິດ.
ຍັງມີສາຍແຮ່ແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ຍັງຈະຕ້ອງຖືກຄົ້ນພົບອີກ;
ແຕ່ສິ່ງຜ່າຍອິນຍານນັ້ນຕ້ອງຖືກຍົງຮູ້ໂດຍອິນຍານ. ຈົດໃຈທີ່ຖືກຄວາມຊົ່ວປົກຄຸມມີດິມວົງ
ບໍ່ອາດຊາບຊັງຄຸນຄ່າຂອງຄວາມຈິງຕາມທີ່ມັນເປັນຢູ່ໃນພຣະເຢຊູ" Review and Herald, December
1, 1891.

ພະລາຊະກິດຂອງພຣະຄຣິດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໃນນິມິດຜົນຂອງ Miller
ໂດຍຮຸບພາບຂອງຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນ ມີສອງດ້ານ. ຄື ເພື່ອກຳຈັດຄວາມຜິດພາດ ແລະ
ເພື່ອຟື້ນຟູຄວາມຈິງດັ່ງເດີມ. ການກຳຈັດຄວາມຜິດພາດນັ້ນກໍມີສອງດ້ານເຊັ່ນກັນ,
ເພາະເມື່ອຄວາມຜິດພາດຖືກປັດອອກທາງປ່ອງຢ້ຽມ
ຄວາມຜິດພາດນັ້ນກໍຈະນຳພາຜູ້ທີ່ເລືອກຈະຍັງຄົງຜູກຕິດກັບຄວາມຜິດພາດໄປກັບມັນດ້ວຍ.
ພະລາຊະກິດແຫ່ງການແຍກອອກ ຊຶ່ງສຳເລັດໂດຍຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນ ນັ້ນ ກໍໄດ້ຖືກ Jeremiah
ກ່າວເຖິງເຊັ່ນດຽວກັນ, ແລະ ຄຳພະຍານຂອງທ່ານກໍສອດຄ່ອງກັບ Sister White ເມື່ອນາງໄດ້ກ່າວວ່າ,
"ຄົນງານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດເປີດເສຍຊັບສົມບັດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້,
ຈົນກະທັ້ງຫຼາຍພັນຄົນຈະເບິ່ງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍຄວາມປົຕິຍິນດີແລະ ຄວາມພໍສວງ."

ເພາະສະນັ້ນ ພຣະເຢຊູອາດຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ: "ຖ້າເຈົ້າກັບໃຈ ເຮົາຈະນຳເຈົ້າກັບຄືນມາ
ແລະເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ຕຳນານເຮົາ; ແລະຖ້າເຈົ້າແຍກສົງໄສຄຳອອກຈາກສົງຕຳຊ້າ ເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງປາກຂອງເຮົາ;
ໃຫ້ພວກເຂົາກັບມາຫາເຈົ້າ; ແຕ່ຢ່າໃຫ້ເຈົ້າກັບໄປຫາພວກເຂົາ." ເຢເຣມີຍາ 15:19.

ບໍລິບົດຂອງຂໍ້ຄວາມໃນພຣະທຳ ເຢເຣມີຍາ ແມ່ນກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນວັນທີ
18 ກໍລະກົດ 2020. ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນເທົ່ານັ້ນທີ່ເຍກສົງໄສຄຳອອກຈາກສົງທີ່ຊົ່ວຊ້າ,
ແຕ່ຍັງເປັນພາລະກິດຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກແທນໂດຍ ເຢເຣມີຍາ ອີກດ້ວຍ,
ຜູ້ທີ່ຖືກພັນລະນາວ່າກຳລັງຕັດສິນໃຈວ່າ ພວກເຂົາຈະກັບຄືນຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫຼືຈະບໍ່ກັບຄືນ.
ເຫັນໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະຖ້າພວກເຂົາໄດ້ດຳເນີນກັບພຣະອົງ,
ກໍຈະບໍ່ມີເຫດຜົນໃດເລີຍທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງກັບຄືນ. ເມື່ອພວກເຂົາກັບຄືນ
ແລະຢືນຢູ່ຕຳນານອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລ້ວພາຍຫຼັງກໍກາຍເປັນພຣະໂອສະຖຂອງພຣະອົງ,
ພວກເຂົາກໍຈະໄດ້ສຳເລັດພາລະກິດແຫ່ງການແຍກສົງໄສຄຳອອກຈາກສົງທີ່ຊົ່ວຊ້າ. ພາລະກິດຂອງ
"ຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນ" ນັ້ນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບັນດາຜູ້ມີບັນຍາ. ພາລະກິດຂອງ
"ຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນ" ໃນຄວາມຜົນຂອງ Miller ຍັງຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນອີກດ້ວຍ
ເມື່ອພຣະຄຣິດຊຳລະລາຍຂອງພຣະອົງໃຫ້ບໍລິສຸດຜ່ານກະບວນການຫຼອມຊຳລະ.

“ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດກ່າວໄດ້ວ່າ ຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດນີ້ຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນໄວພຽງໃດ, ແຕ່ມັນຈະບໍ່ຖືກຊັກຊ້າໄປອີກດົນ. ພຣະອົງຜູ້ຊົງຖືພັດຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ຈະຊຳລະພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກມົນທົນທາງສິນທຳ. ພຣະອົງຈະກຳຈັດລາວນວດຂອງພຣະອົງຢ່າງສົມເຊີຍ.” Testimonies to Ministers, 372, 373.

“ຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ” ຄົງສຸດທ້າຍໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023, ແລະນີ້ແມ່ນຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຕາມມາລາກີບົດທີ 3.

“ມາລາກີ 3:1–4 ຖືກອ້າງອີງ.”

“ກຳລັງມີຂະບວນການຫຼອມແລະຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດເກີດຂຶ້ນທຳມາກາງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນຈອມໂຍທາໄດ້ຍື່ນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃນພະລະກິດນີ້. ຂະບວນການນີ້ເປັນການທົດລອງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຕໍ່ຈິດວິນຍານ, ແຕ່ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນ ເພື່ອວ່າມົນທົນຈະຖືກຂັບອອກໄປ. ການທົດລອງທັງຫຼາຍເປັນສິ່ງຈຳເປັນ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາໃກ້ຊິດພຣະບິດາເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນຂອງເຮົາ, ໃນການຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຄວາມຊອບທຳ. ພະລະກິດແຫ່ງການຫຼອມແລະຊຳລະຈິດວິນຍານໃຫ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງດຳເນີນຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈະຖອມຕົນລົງຢ່າງຍິ່ງ, ຕາຍຕໍ່ຕົນເອງຢ່າງໝົດສົນ, ຈົນເມື່ອຖືກເອົາເຂົ້າສູ່ການຮັບໃຊ້ຢ່າງແຂງຂັນແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະມີສາຍຕາທີ່ມີເງິນຈົດແຕ່ພຣະສົຣິຂອງພຣະເຈົ້າ.” Review and Herald, April 10, 1894.

ຄວາມຝັນຄັ້ງທີສອງຂອງມິນເລີ ຊື່ບອກເຖິງການຟື້ນຟູຄວາມຈິງດັ່ງເດີມຄືນມາ ແລະການຟື້ນຟູປະຊາຊົນຜູ້ໜຶ່ງພ້ອມກັນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປ. ຄວາມຝັນຄັ້ງທີສອງຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ຊື່ບອກເຖິງການຟື້ນຟູອານາຈັກຂອງລາວຄືນມາ. ຄວາມຝັນຂອງມິນເລີ ກ່າວເຖິງການຝັງກັບໄວຂອງຄວາມຈິງດັ່ງເດີມ ໂດຍໃຊ້ຖ້ອຍຄຳທີ່ວ່າ ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກ “ກະຈັດກະຈາຍ.” ຄຳວ່າ “ກະຈັດກະຈາຍ” ເປັນສັນຍາລັກຂອງ “ເຈັດເວລາ.” ຄວາມຝັນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ແມ່ນກ່ຽວກັບການ “ກະຈັດກະຈາຍ” ຂອງ “ເຈັດເວລາ.” ເນບູກາດເນັດຊາ ຖືກຈັດໄວໃນເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ 1798, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນລາວເປັນຕົວແທນຂອງມະນຸດຜູ້ໄດ້ກັບໃຈແລ້ວ. ມິນເລີເປັນສັນຍາລັກຂອງ “ຜູ້ມີບັນຍາ” ໃນປີ 1798.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ນຳສະເໜີຄວາມຝັນຂອງ Miller ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ເມື່ອພວກເຮົາຖືກເອົາໃຫ້ມີຄວາມເຫັນຕ່າງຈາກຜູ້ອື່ນ, ຫຼືເມື່ອຜູ້ອື່ນສະແດງຄວາມເຫັນຕ່າງຈາກຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຮົາ, ພວກເຮົາຄວນສະແດງຈິດໃຈແຫ່ງຄຣິດສະຕຽນ, ແລະຖືຂໍ້ເທັດຈິງໃນໃຈໃດດີເດັ່ນວ່າ ພວກເຮົາສາມາດສະຫງົບແລະທ່ຽງທຳໄດ້; ເພາະຄວາມຈິງສາມາດຮອງຮັບການພິສູດໄດ້. ຍິ່ງມີການສຶກສາມັນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນກໍຍິ່ງສ່ອງອອກຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ພໍພຣະທັມຕ່າງໆທີ່ມີວິກສະນະແຫ່ງຄວາມແຂງກະດ້າງແລະຄວາມຮຸນແຮງ, ແລະຊົງຕຳນິຜູ້ທີ່ຖືມີຄວາມດູກແລະຄຳປະນາມໃສ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຫັນຕ່າງຈາກຕົນ, ໂດຍວາງເຂົ້າໄວ້ໃນແສງທີ່ເລວຮ້າຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ສະຫວັນທັງປວງເຜົ່າເບິ່ງຜູ້ທີ່ກະທຳດັ່ງນີ້ ດັ່ງທີ່ສະຫວັນເຄີຍເບິ່ງພວກຟາຣີສີ, ແລະປະກາດວ່າເຂົາເປັນຜູ້ບໍ່ຮູ້ທັງພຣະຄຳພີແລະພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ. ສັດຕູຂອງຄວາມຈິງບໍ່ສາມາດຮັດໃຫ້ຄວາມຈິງກາຍເປັນຄວາມຜິດພາດໄດ້. ພວກເຂົາອາດຢຽບຢຳຄວາມຈິງ, ແລະຄິດວ່າເພາະພວກເຂົາໄດ້ຄືນມັນລົງ ແລະກົມມັນໄວ້ດ້ວຍສົງປະປົກ, ມັນຈຶ່ງຖືກພິສູດແລ້ວ; ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງດົນໃຈຄົນສັດຊື່ບາງຄົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ກະທຳເມື່ອພຣະອົງຢູ່ໃນໂລກ,—ກວາດສົງປະປົກອອກໄປ,

ແລະພົນຟູຄວາມຈິງໃຫ້ກັບຄືນສູ່ບ່ອນອັນເໝາະສົມຂອງມັນໃນໂຄງສ້າງແຫ່ງຄວາມຈິງ.

"ໃນບັນດາກຸ່ມຊົນທຶຄວາມຈິງເປັນເລື່ອງແຫ່ງການອະພິບາຍນັ້ນ
ຈະມີຜູ້ທີ່ຄິດຄ້ານທຸກສິ່ງທີ່ຕົນບໍ່ເຄີຍຍຶດຖືວ່າເປັນຄວາມຈິງ;
ແລະໃນຂະນະທີ່ເຂົາປະຈຸບັນປະແຈງຕົນເອງວ່າກຳລັງຕັ້ງສູ່ໂພງແຕ່ກັບຄວາມຜິດພາດ
ເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຟັງດ້ວຍຫຼືພາດສະຈາກອະຄະຕິ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຈະເຂົ້າໃຈວ່າອັນໃດເປັນຄວາມຈິງ
ແລະບໍ່ບົດເບືອນຫຼືຄວາມຜິດໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້.
ເຂົາມີແບບຢ່າງຂອງມະນຸດໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝຜູ້ທີ່ໄດ້ຕັ້ງສູ່ກັບຄວາມຈິງ ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ
ກໍໄດ້ປະຕິເສດຄຳປຶກສາ (sic) ຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຕ້ານຕົນເອງ.
ຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນໜັກຈະຕົກຢູ່ເທິງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ແລະໂອກາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແຕ່ກະນັ້ນຍັງພາດທຶຈະຢູ່ຜ່າຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງສົມເຊີຍ.
ຖ້າເຂົາກຳທຶຈະຢູ່ຜ່າຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງສົມເຊີຍ
ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການປຶກສາກັບໄວ້ໃນຄວາມຊື່ສັດທ່ຽງຕັ້ງ ແມ່ນແຕ່ເມື່ອເຂົາຖືກເອົາໃຫ້ຢືນຢູ່ແຕ່ລ່າເມັງ.
ພຣະອົງຈະຊົງທຳໃຫ້ເຂົາສາມາດຢືນຢັດຢ່າງກ້າຫານ ໃນຄວາມບໍ່ລໍຖ້າ ແລະຄວາມເປັນທຳ
ໂດຍຕັ້ງຜິດຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຊອບທຳທີ່ບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເສື່ອມປົນ.
ພຣະອົງຈະຊົງຄຳລຸນເຂົາໃນການຕັ້ງຜິດສົງຖືກຕ້ອງ ເພາະມັນເປັນສິ່ງຖືກຕ້ອງ
ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມຍຸດຕິທຳຈະລົ້ມລົງຢູ່ຕາມຖະໜົນ ແລະຄວາມເທົ່າທຽມຈະເຂົ້າມາບໍ່ໄດ້ກໍຕາມ.
ເຂົາຈະເຂົ້າໃຈວ່າສິ່ງໃດເປັນຂອງບໍ່ລໍຖ້າ ແລະປາດສະຈາກມືນທຶນ
ແລະສອດຄ້ອງກັບພຣະຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ
ແລະຈະບໍ່ຫັນອອກຈາກຫຼັກການອັນບໍ່ລໍຖ້າທີ່ສຸດແຫ່ງຄຣິດສະຕຽນ ບໍ່ວ່າໃນຈິດວິນຍານ ຖ້ອຍຄຳ
ຫຼືການກະທຳ ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາຈະຢືນຢູ່ໃນການຕໍ່ຕ້ານ ບໍ່ພຽງແຕ່ຄວາມບໍ່ຮູ້ເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ຍັງຕໍ່ຕ້ານຜູ້ທີ່ມີການສຶກສາ ແລະມີປະສົບການ
ແລະໃຊ້ອາວຸດແຫ່ງການໃຫ້ເຫດຜົນອັນຫຼອກລວງເພື່ອບົດປາກເຂົ້າ. ຕະຫຼອດການຂັດແຍ້ງທັງໝົດນີ້
ທຶຄວາມຜິດພາດຕັ້ງກັບຄວາມຈິງ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການປຶກສາກັບໄວ້
ແລະຮັບກຳລັງໃຫ້ຮັກສາແນວທາງເຊັ່ນນັ້ນໄວ້ ຈົນບັນດາສັດຕູຂອງເຂົາບໍ່ສາມາດຫັກລ້າງ ຫຼືຕໍ່ຕ້ານເຂົາໄດ້.
ເຂົາຈະຢືນຢັດດັ່ງສິລາຕໍ່ຫຼັກການ ປະຕິເສດທຶຈະປະນີປະນອມກັບມະນຸດຜູ້ໃດ
ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຮັກສາຈິດໃຈທີ່ຈະເປັນລັກສະນະຂອງຄຣິດສະຕຽນທຸກຄົນ."

"ຜູ້ໃດທີ່ເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ ຈະແຍກອອກໄດ້ລະຫວ່າງສິ່ງສັກສິດກັບສິ່ງສາມັນ
ແລະຈະຍຶດໝັ້ນຕໍ່ຫຼັກຖານອັນແທ້ຈິງເກືອບກັບອຸປະນິຍົມແລະການງານຂອງມະນຸດ,
ເພາະພຣະຄຣິດໄດ້ຕັດວ່າ, 'ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຮູ້ຈັກເຂົາໄດ້ຈາກຜົນຂອງເຂົາ.'
ຄຣິດສະຕຽນຈະກ່າວໄປຂ້າງໜ້າທຳມະການຕໍ່ຕ້ານທຸກປະການ. ເຂົາຈະດູໝັ້ນການຍົກຍ້ອງບໍ່ອຸປະນິຍົມ
ເພາະມັນເກີດມາຈາກຊາຕານ. ເຂົາຈະກຽດຊົງການກ່າວຫາ ເພາະມັນເປັນອາວຸດຂອງມານຮ້າຍ.
ພວກເຂົາຈະບໍ່ບຳລຸງຄວາມອຶດສາ ຫຼືບໍ່ອຸປະນິຍົມໃຫ້ຕົນເອງຍົກຕົນຂຶ້ນ
ເພາະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນລັກສະນະຂອງສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດ. ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກພົບວ່າເປັນສາຍລັບ;
ເພາະຊາຕານໄດ້ໃຊ້ພວກຢິວທີ່ຖືກດູໝັ້ນໃນການເຮັດວຽກນີ້ຕັ້ງແຕ່ພຣະເຢຊູ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ຕິດຕາມພື້ນຖານຂອງຕົນດ້ວຍຄຳຖາມຫຼັງໄຫລດັ່ງນັ້ນຖ້ວມ
ດັ່ງທີ່ພວກຢິວໄດ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ ໂດຍມີຈິດປະສົງຈະດັກຈັບພຣະອົງໃນຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ
ແລະຍົວໃຫ້ພຣະອົງກ່າວເຖິງຫຼາຍສິ່ງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງກາຍເປັນຜູ້ຜິດເພາະຄຳໜັງ."

Home Missionary, September 1, 1894.